

Sancti Damiani. et omnium sanctorum. quorum sollemni
hodie in conspectu tue maiestatis. re-
bratur. domine deus noster tota in diem terrarum
omnium sanctorum tuorum quorum meritis precibus
contendas. ut in omnibus protectionibus tue rem-
niamur auxilio. **I**n eundem christum dominum nostrum.
Ante igitur oblationem servitutis nostre.
cuncte familie tue. **Q**uesumus domine. ut pla-
cipias. dies quoque nostrorum in tua pace di-
as. atque ab eterna damnatione nos tri-
lectorum tuorum iubeas grege numerari. **P**
dominum nostrum. **Q**uia oblationem tuam iuris
omnibus que. benedicta. **A**ssumpta. **A**
rationabile. acceptabile que face-
meris. ut nobis. corpus. **E**t sanguis. **A**
delectissimum filij tui domini nostri ihesu christi

MS 612

Sammelband

Ausg. 1. Bd.

Programma,
IN ACADEMIA
IULIA

*Sub initium Quadragesime, ut vocamus,
publice propositum.*

Kalendis Martijs.

HELMÆSTADI,

Typis heredum IACOBI LVEL,

ANNO

—
1617

32

PRORECTOR ET SENATUS
Academia Julia,
Bonarum artium studiosis S. D.

Quotannis sub hoc quadragesimali, ut vocatur, siue ieiunij tempus, quo ecclesia memoriam acerbissimæ quidem, at salutaris in primis passionis ac mortis Christi seruatoris nostri renouat, ex hoc loco, id quod plerisque vestrum notissimum est, ad officium vos cohortari scripto aliquo huiusmodi solemus. Neq; nihil omninò proficimus: etsi nonnulli è iuuentute nostra consuetudini absurdæ prorsus & ineptæ plus interdum tribuunt, quam aut ipsos deceat, aut nobis probari possit, aut ipsa deniq; honestas permittat. Sunt enim, apud quos exempla, & quidem vulgi atq; imperitorum hominum, plus valent, quàm recta ratio, quàm cohortationes nostræ, & paterna monita, quàm existimatio prudentum, quàm propria deniq; conscientia; ne quid de legum iussis, de præceptis honestatis, de imperio Dei
opt.

opt. max. dicamus. Hi tales igitur (quod negandum non est, cum res ipsa loquatur) more vulgi, quem in numerum ipsi se suâ sponte aggregant, hiscè diebus, quibus minimè profectò decebat, computationibus sese immoderatis fermè dedunt, neq; domi tantum & intra priuatos parietes argentum turpiter prodigunt, ineptis & vanis studijs tempus, rem preciosissimâ, miserè conterunt; sed, quasi poeniteat stulticiâ, nisi eius quàm plurimos testes colligant, in publicum etiam plærumq; prouolant, habitu ita monstroso, vt primo statim adspectu puerorum oculos & uoculas in se conuertant. Alius enim rustici, alius aurigæ, agasonis aut tabellarij alius vestem sumit, alius deniq; alium sibi cultum adoptat, moresq; & gestus alienos mentitur; adeoq; vnum inter *μωείας* candidatos certamen est, quis eorum maximè ineptire, quis pudorem & verecundiam fortius conculcare, denique quis petulantia cæteros anteire, legibusq; Academiae & honestatis impudentius possit insultare. Quid enim, quæso, aliud agitur? Nonne leges probitatis, modestiæ, verecun-

die id vetant, quod fieri à multis videmus? non etiam Academia huius, quæ bis quotannis publicè in illustri loco recitantur, quibus nemo vestrum sese non subiecit. Numquid verò aliud est, quod quenquã ad eiusmodi ludos faciendos incitare possit, nisi petulantia, leuitas, & licentiæ studium non probandæ, deniq; vno verbo, stulticia? Qui rectè iudicant, hoc nominis actionibus istis ineptis imponunt: & ipse populus, parùm alioquin acutus rerum existimator, hic tamen verum videt, & scapham vocat scapham. Illa quoq; puerorum eminus sequentiũ caterua, quibus potissimum, & leuissimo cuiq; de plebe oblectando, egregia illa spectacula comparantur atq; exhibentur, non dissimulat, quid de histrionibus illis suis existimet, quo loco eos habeat. Quantã enim potest voce subinde titulum eorum ingeminat. Nec ipsi ferè, quod facilè apparet, nomine illo, tam sibi & studijs illis suis conueniẽte, parùm afficiuntur. Quasi enim calcar addatur currentibus, ita audito suo illo titulo excitantur, & ad peragendam strenuè, quam occepere, fabulam, clamore
illo

illo animantur, vt Roscius olim aut AEsopus
populi Romani plausu. Immo verò, (ne iniu-
ria tam præstantibus viris fiat, si Comædo illi,
aut isti Tragædo conferantur) vt Alexander
Philippi fil. accerrimi animi iuuenis, labores
omnes expeditionum remotissimarum, obfi-
dionum, & præliorum plurimorum pericula
æquo animo perferebat, vt ab Atheniensium
oratoribus laudaretur; ita nostri scilicet Alex-
andri, omnes plateas percurrere, per niues sæ-
pe incedere, & glacialis illa marmora calcare,
sub Ioue frigido omnes cæli iniurias sustine-
re non recusant, vt ne perhonorificis illis ac-
clamationibus fraudentur: quæ si aliquo casu
vno alteròue anno cessent, vix credimus re-
pertum iri, qui tantum laboris capiat, tantum
sustineat molestiarum, nullo videlicet propo-
sito fructu. Nam quamquam populus, vt an-
te significauimus, idem de industria eorum ac
virtute sentiat, tamen impeditur verecundiâ,
quo minus, vt improuida illa ætas, & dissimu-
landi nescia, animi sui sententiam clamore
prodat. Ecquid verò exiguum aut contem-
nendum videtur præmium, quod tanto sibi

conatu parant nostri Luperci? Neq; dum de alijs dicim⁹ huius rei fructibus, qui nihilo sunt illo optabiliore; immo non parum magis fugiendi. Quæ verò causa tandem insanire nos cogit? ipsam tempus? Id verò longè alia studia, alios mores, aliam vitam postulat. Ad earum enim rerum meditationem hisce diebus Ecclesia se accingit, quibus salus nostra, eaq; æterna continetur. Quæ quidē eo modo parata est, vt qui seriò eum considerat, personam facile exuat, larvam abijciat, & alijs se non paullo melioribus studijs tradat. Quod qui faciunt, non existimationi suæ tantum, sed conscientiaë etiam, salutiq; æternæ rectius consulunt. Parent enim monitis nostris, gratam rem faciunt bonis & intelligentibus omnibus, obtemperant legibus, deniq; iussis diuinis morem gerunt. Quod vos utiq; facietis, qui officij memores, bonis rationibus duci ad salutarem metam desideratis. Non modò ipsi turpiter vos hisce diebus non geretis, sed alijs etiam æqualibus vestris & familiaribus, si qui minus fortè in virtutis stadio progressi sunt, auctores eritis, ne vulgi consuetudinem,

nem, & popularem amentiam velint imitari. Neq; verò ita rigidi, ita tristes aut duri sumus, vt omnia vestræ ætati putemus neganda. Permittitur enim vobis honesta, & ingenuis recteq; educatis digna musica. Permittuntur piæ & elegantes actiones Comicæ: deniq; tempestiua & moderata vnius aut alterius etiam diei conuiuia non interdiciuntur: in quibus tamen modestiæ, pudoris, verecundiæ & concordiæ ratio perpetua habeatur. Salibus ea & facetijs, iucundisq; & non infrugiferis sermonibus condiantur. Heluationes, clamores, rixæ, contentiones, pugnæ procul arceantur. Ita di- es hos, exemplo honestorum & prudentium virorum, hilaritate nõ improbanda transmittetis, vobisq; recte conui- tis. Nam *Saturnalia*, quæ seruorum licentiæ tribuebantur; *Lupercalia*, quæ petulantia & nequitia; *Bacchanalia*, quæ sceleribus & facinoribus consecrata fuisse scimus, gentilium festos dies & esse & haberi sinamus, quos tamen prudentio- res nunquam probarunt; immo verò magno conatu etiam è repub. exterminarunt. Nec multo illis honestiora erant Pontificiorum, quæ dicuntur, *Quadragesimalia*. A quibus cum alijs in rebus ac ritibus rectè ac piè discesserint maiores nostri; illud, quod turpitudinis ac dedecoris plurimum ha- bet, vsurpare etiam hodie pertinaciter, nescio an non extre- mæ sit dementiæ. Vos, vt diximus, optimi adolescentes, & vestrà spõte, & nostrâ cohortatione permoti, à turpi ac pro- fana, immo verò impia ac detestanda consuetudine vos longè remouebitis; nec, quibus exemplo ad virtutem esse potestis, quibusq; eruditio vos iam pridem anteposuit, ijs vestra culpa deridendos vos exponetis. Quod si qui, quam animo male tectam gerunt, stulticiam domi continere ne- queunt, age sumant quam volunt aut possunt monstrosam habitum, eoq; in publicum, quasiq; in scenam suam prode- ant; referantq; populo imperito demortuos iam olim Lu- per-

percos; ostentent miram illam suam in hoc genere solerti-
am; deniq; vel restim ductantes saltent: cum non minus per-
sonatis illis apud nos turpiter agere permissum videatur,
quam Chijs quondam Lacedæmone ἀσελαγείνειν. Illud tamen
monitos volumus eos, qui animo suo morem gerere, & pro-
fanarum gentium ritu discursare laruati malunt, quàm fide-
liter monentibus obtemperare, legibusq; & honestati
obsequi, ne nimium sibi in illa persona placeant. Primum e-
nim parùm fideliter eâ reguntur, sæpeq;, non sine rubore
eorum qui non prorsus frontem perfricuerunt, detractâ eâ
produntur: deinde, vt omnes homines lateant, quod fieri
quidem prorsus nequit, ipsi sicut ibi turpitudinis suæ con-
scij sunt, eiusdemq; testem, præter se, habent Deum, quem
nec fallere possunt, nec vindicanti se subducere. Quod si
quis, petulantia illa populari prouectus, aliquid designari
animaduertendum, suo malo discet, nullam nobis causam
esse, cur ijs, quod promerentur, quodq; volunt præmij, non
tribuamus, qui magno cum dedecore ordinis litteratorum,
imperitæ plebeculæ deridendos se propinant, idq; non sine
contemptu nostro, legû, earumq; auctoris; non sine macula
disciplinæ publicæ; non deniq; sine manifesta irrisione pie-
tatis, verecundiæ, & honestatis. Quot eorum in iuuentute
nostra sint, propediem sciemus. Optamus vt nulli. Id nobis
& nostris studijs dignum fuerit. Nam vulgo venia dari posse
videtur, si decori parùm sit obseruans, quod cuiusmodi sit,
ignorat. Qui vestrum moderatiores estis, facilè ijs, quæ per-
missa vobis intelligitis, quæq; non dedecent ordinem no-
strum, contenti eritis: reliqua, ab honestate aliena, vestra
sponte fugietis. Id qui feceritis, de nostra beneuolentia
omnia vobis contra promittetis. Valete, &

officij memores este. P. P.

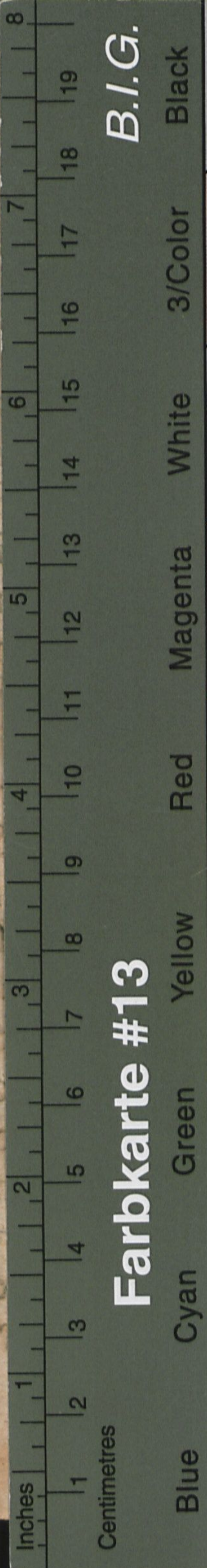
Kal. Mart.

V 17

innumeris gratiis et benedictionibus hanc
viam. hanc **X** innumera hanc sancta **X**
innumera illibata. **X** in primis que tibi
innumus pro ecclesia tua sancta catholica
innumificac custodie. adiuuare. et regere
innumus toto orbe terrarum. una cum familia tua
innuma. Rege. innumo **S** familia nostra **S** et omni
innumo orthodoxis catholice et apostolice fidei
innumo toribus. **M**emento dñe famulorum famu
innumo rum tuarum. **S** et omni circumstantium quorum
innumo fides cognita est. et nota deuotio pio quibus
innumo tibi offerimus. et qui tibi offerunt hoc
innumo sacrificium laudis pro se suis et omnibus pro
innumo ratione animarum suarum. pio spe salutis. et
innumo incommunitatis sue tibi reddunt vota sua
innumo eterno deo uiuo et uero **O**mnium

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

ma,
EMIA
A
A, ut vocamus,
cum.
rtijs.
bil omnino
tue nos
incepte plus
plos decess
denid: hon
duos exemp
tam hominum
quam cohon
BI,
fuz m
BI **LEVEL**
propria denid
illis de prac
IL

